ושלמים הבאים מחמת פסח לכל מלות שלמים. פי' בקונטרס (מזבחים דף ס.) תניא תרבה עצר וכן בסוף כל הפסולין (שם דף לו.) נבי תורה שנאכלים ליום ולילה קאמרינן מכן לרבות שלמי מיר ושלמי פסח תלמוד לומר שלמיו ופי' בקונטרס שלמי פסח תניא תרבה עצר וקשה דבפסחים פרק אלו דברים (דף עח:) דרשים מקרא בהדיא דתניא תרבה עצר נאכלים לב' ימים ולילה לי והא דכתיב בפרשה (ויקרא ז) וכבר תורם זבח שלמיו (מרבי תניא יל' לשמי ימים ולילה אחד) ושלמים הבאים מחמת פסח ליום ולילה ובראה דולמי שלמי פסח דכל הפסולין הייט מותר בפסח כי הוא דתורת הבאים ובפסחים בפרק אלו דברים (דף עח.) נבי מקבה שנתערבו בפסחים דקאמרינן ומייתי מותר הפסח דנאכל ליום ולילה וכפ"ק דזבחים הבאה (דף ס.) קרי לשותר הפסח שלמי פסח דתניא בפסח נבי כל מחר ופרק פסח זמנו [קביעא] ליה ס' ומשמי מלי פסח שלמי פסח (שלמי פסח) ס"ד אמינא הואיל ומחמת פסח קאתו ס' ומכל כרחין לא הייט תניא תרבה עצר דכיון דקאמי פסח לא עבוק מותר הפסח דמיקרי פסח מפי הייט פסח ממנו ומוקי לה בתניא תרבה עצר ומיהו שלמים הבאין מחמת פסח דמסתיין על כרחין לא הייט מותר הפסח דכבר מצא ליה (בסמוך דף ס:) ובברק מי סייה ממנו (בסמוך דף ס:) פי' בקונטרס דהייט תמורת פסח שלמו ותמ"ל דדרשינן הכא הוא קרב ואין שמורתו קריבה הא מוכח הכא דכל סיכת דפסח קרב גם תמורתו קרב וכרים ליה בזבחים (דף לב:) דקדקינן: **חד** לעברה שנתו ומנו. הוא הדין שנתו בלא זמנו ותמ"ל שבשעה שהקריבו לא היה ראוי לפסח דכתיב ומנו ומנו מבטור שנתו ותפילו מפרים נקבה לפסח לא זכר כן שמי פנים תורת שלמים עליו כדתנא במי שהיה ממנו (בסמוך דף לב:) ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו שלמים:

הדרן עלך התודה היתה באה

כל קרבנות: מן החדש ומן הישן. פי' בקונטרס במנחות קאמר וכראה דעייל נמי בזבחים כדאמרינן במעשר בהמה "אלא דהוה ליה למיעבר בהמה" אלא דהוה ליה למיתני מון מבכור ומעשר דאין בהן ממונה לאדם בדמן בהמורה פרק אלו קדשים (דף כח.) ובחומשתא (רש"ס) תנא כל קרבנו אינו ומיחד בהן מאדם ומונה לאדם אפילו מבני בהמה טהורה ובהמה בכלל לא מני בהמה בכור מכי תני כל הנמנות בהם מאדם ומונה לאדם ומן החדש ומן הישן מן המומר ומכי הלחם שאין בהן אלא מן החדש ומן האדם ומכן הלחם אין בהן אלא מן המומר שנאמר (דברים יג) וכל מבחר מדריכם: **עפרים**. מיר הוא בדברי הימים (ב' יג) וילכד אביה את עפרים: **מרתני** דלא כי האי תנא. דאיכן בהן לא לבחילה מבמה מון מהכר דמיה לא יביא ואם הביא כמר: **ודא** כתיב חדשה. אלמא שנה לעבוד ולכך לא מקבי הכא למלה כדמסקי נביר לתמיה:

גמרא

מאי עבידי ליה? מבעי ליה לכדרב נחמן ① *דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה ②) "מנין למותר הפסח שקרב שלמים שנאמר "וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר" והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים אלא מותר הפסח יהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר, והא ③ מדבא נפקא, מדאבוה דשמואל נפקא דכתיב "(ה) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים" ואמר ריש אבוה דשמואל דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים, ואמרי מדבא נפקא מהתם נפקא והתניא "כבש" לדבות את הפסח לאליה כשהוא אומר אם כבש להביא פסח שעברה שנתו ג) ושלמים הבאים מחמת פסח לכל מצות שלמים שיטענו סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק, בשהוא אומר "אם עז" הפסיק הענין לימד על הענין שאינה מעונה אליה. חלתא קרא כתיב "חד" לעברה זמנו ועברה שנתו, "וחד" לעברה זמנו ולא עברה שנתו, "חד" ללא עברה זמנו ולא עברה שנתו - וצריכי: דאי אשמעינן "עברה" זמנו ועברה שנתו, משום דאידחי ליה לגמרי, אבל "עברה" זמנו ולא עברה שנתו, "חדוי לפסח שני אימא לא תיתי אשמעינן "עברה" זמנו ולא עברה שנתו, דאידחי ליה מפסח ראשון אבל לא עברה זמנו ולא עברה שנתו, דאילו לפסח ראשון נמי אימא לא, צריכא:

הדרן עלך התודה היתה באה

כל *קרבנות הציבור והיחיד באין מן הארץ ומרוצה לארץ מן החדש ומן הישן "דרש מן העומר ושתי הלחם שאינן באין אלא מן החדש ומן הארץ, "ובולן אינן באין אלא מן המובחר ואיזהו מובחר שלהם (ג) ג) *) מבנים, חטרא אלפא לסלת, שנייה להן "עפרים" בבקעה, כל הארצות הוו כשרות אלא מבאן הוו מבאין: **גמ'** מתני' דלא כי האי תנא דתניא ז) עומר הבא מן הישן כשר, שתי הלחם הבאות מן הישן כשרות אלא שדשר מצוה עומר דכתיב "תקריב את מנחת בכורייך" ואפילו מן העלייה "שתי הלחם דכתיב "ממושבותיכם תביאו" *ולא מן חיצה לארץ "ממושבותיכם" ואפי' "מן העלייה" הא אפיקתיה? אמר קרא "תביאו" ואפי' מן העלייה, והאי מיבעי ליה *"שכל שאתה מביא ממקום אחד הרי הוא כולה" א"כ לכתוב קרא "תביאו" מאי "תביאו" "שם תרומה", והכתיב "ראשית" למצוה, הכתיב "חדשה", והאי מיבעי לי' לכדתניא רבי נתן הי' אומר: עקבא אמרו שתי הלחם הבאות מן הישן כשרות ומה אני מקיים "חדשה" שתהא חדשה לכל המנחות; ע"כ לא פליגי אלא בחדש אבל

ג) נ"ל שפירוש כאן זמה מכבש ומפרש ובנמצאים לי' מכבש שבמצוות לי' מכבש ומ"ש ומ"ש

כדמתיב ומקריב מהנה המלים מלה מלים מלים מלים